

Anselmo Lorenzo Asperilla (1841 - 1914), "ο παππούς του ισπανικού αναρχισμού"

Ο Anselmo Lorenzo Asperilla (Τολέδο, 21 Απριλίου 1841 - Βαρκελώνη, 30 Νοεμβρίου 1914), γνωστός ως "ο παππούς του ισπανικού αναρχισμού", ήταν ένας από τους πρώτους ισπανούς αναρχικούς.

Γεννήθηκε στις 21 Απριλίου 1841 στο Toledo. Στα 11 του στάλθηκε να δουλέψει σε ένα θείο του στη Μαδρίτη στην κηροποιεία, όπου απέκτησε εμπειρία και στην τυπογραφία. Οι πνευματικές του αναζητήσεις τον οδήγησαν στην ανακάλυψη των ιδεών του Fourier και του Proudhon. Ο αυτοδίδακτος Anselmo ήταν 27 το 1868, όταν ο Giuseppe Fanelli έφτασε στην Μαδρίτη ως απεσταλμένος του Bakunin για να δημιουργήσει τμήμα της Διεθνούς στην Ισπανία. Στις 15 Γενάρη του 1870 ο Lorenzo εκδίδει στην Μαδρίτη το πρώτο τεύχος της εφημερίδας «La Solidaridad» (Η Αλληλεγγύη), η οποία προωθεί τις αναρχικές ιδέες. Ανέλαβε σημαντικό ρόλο στην οργάνωση του Ιδρυτικού Συνεδρίου της Ισπανικής Περιφερειακής Ομοσπονδίας (Constitutive Congress of the "Spanish Regional Federation" (F.R.E)), των εργατικών ομάδων αντίστασης στην Βαρκελώνη τον Ιούνη του 1870, ως εκπρόσωπος της Μαδρίτης. Το 1871 πήγε στη Λισσαβόνα για να παρακολουθήσει την ίδρυση του τμήματος στην πορτογαλία. Το 1871 συμμετείχε με τον Francisco Mora Méndez και Tomás González Morago από το ισπανικό τμήμα της Πρώτης Διεθνούς, σε μια διάσκεψη της Διεθνούς στο Λονδίνο το 1871 υπερασπίζοντας μια μη-μαρξιστική θέση. Στο Λονδίνο αντιλήφθηκε τις διαφοροποιήσεις μεταξύ Μαρξιστών και Μπακουινικών. Ο Μαρξ εκεί προσπάθησε να τον μεταπείσει και να τον χειραγωγήσει. Νωρίτερα στην Ισπανία ο Anselmo Lorenzo είχε υποδεχτεί τον απεσταλμένο του Μαρξ, Paul Lafargue, τον οποίον εισήγαγε στους κύκλους της εργατικής τάξης.

Ο Anselmo Lorenzo μαζί με τον Francisco Ferrer

Ο Lorenzo συνελήφθη πολλές φορές και η FRE περνάει στην παρανομία. Το 1873 έμεινε στο Παρίσι και ύστερα εγκαταστάθηκε στην Βαρκελώνη, όπου συμμετείχε στον τομέα των τυπογράφων της FRE. Το 1885 συμμετείχε στο περιοδικό "Acratia" στη Βαρκελώνη και από το 1887 ως το 1893 στην εφημερίδα El Productor. Το 1895 δημιούργησε το περιοδικό "Ciencia Social" (Κοινωνική Επιστήμη). Τη νύχτα μεταξύ 28 και 29 Ιούλη του 1896 συνελήφθη για την επίθεση στο Campios-Nuevos¹ και φυλακίστηκε με πολλούς συντρόφους και συντρόφισσες που βασανίστηκαν και εκτελέστηκαν στη φυλακή Μονχιούχ. Αποφυλακίστηκε μετά από 7 μήνες στην κόλαση του Μονχιούχ και αυτοεξορίστηκε στην Γαλλία, όπου συνάντησε τους Malato, Grave, Faure, and Ferrer.

Επέστρεψε στην Ισπανία μετά την αμνηστία κι άρχισε να δουλεύει ως συγγραφέας και μεταφραστής, ειδικά για τις εκδόσεις του «Μοντέρνου Σχολείου» "Modern School". Το 1901 ολοκληρώνεται ο πρώτος τόμος της κύριας δουλειάς του "El proletariado militant" (Ο αγωνιστής προλετάριος) αφιερωμένος στον φίλο του αναρχικό Tàrrida del Màrmol. Τον ίδιο χρόνο συμμετείχε στην ίδρυση της εφημερίδας "La Huelga General" (Η Γενική Απεργία), αλλά το 1902 φυλακίστηκε για πολλούς μήνες μετά την απεργία των μεταλλουργών. Το 1906 μετέφρασε τον πρώτο τόμο του Ρεκλύ (Reclus) "Man and Earth" (Άνθρωπος και Γη).

Μετά την Τραγική Εβδομάδα του 1909², συνελήφθη ξανά και απελάθηκε στο Teruel, παρά την ηλικία του και τα προβλήματα που είχε στο αναπνευστικό του. Τότε συνέχισε την διεύθυνση της σύνταξης του "The Modern School" και το 1910 συμμετείχε στο συνέδριο της Βαρκελώνης και στην ίδρυση της Εθνικής Συνομοσπονδίας Εργασίας (CNT). Η υγεία του εκείνη την περίοδο επιδεινώθηκε και στις 30 Νοέμβρη του 1914 πέθανε στη Βαρκελώνη. Η CNT έδωσε το όνομα του Anselmo Lorenzo στο Ινστιτούτο Ελευθεριακών Μελετών που ίδρυσε το 1987.

¹ βομβιστική επίθεση αγνώστου η οποία χρησιμοποιήθηκε ως αφορμή για το κράτος, ώστε να εξαπολύσει βίαιη καταστολή εναντίον ολόκληρου του ισπανικού αναρχικού κινήματος

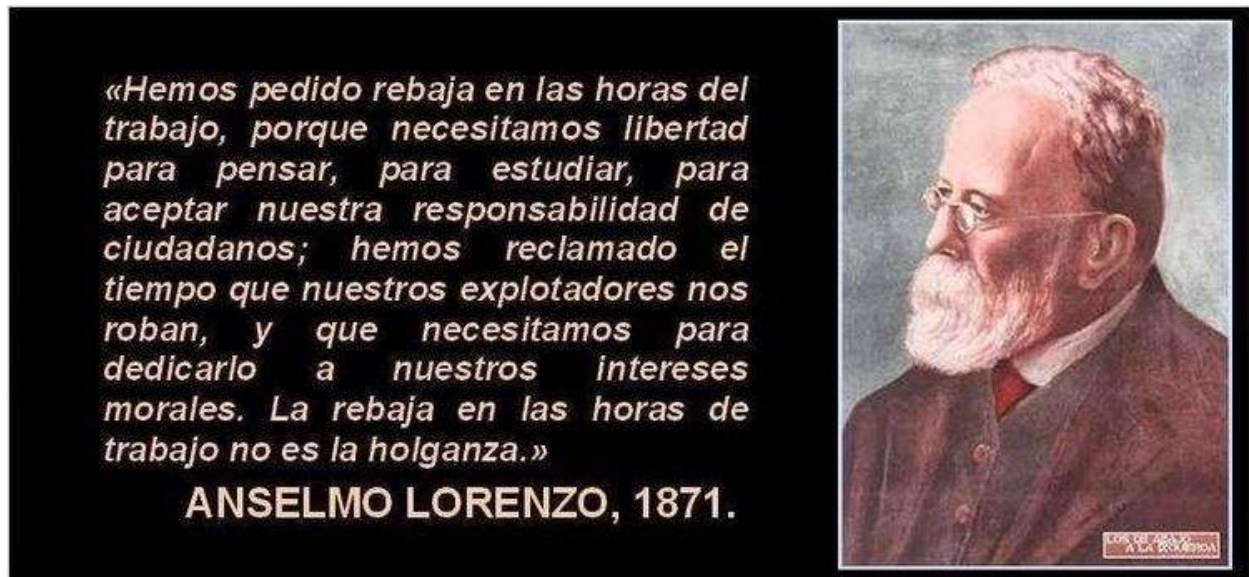
² (Semana Tragica: (25 Ιούλη – 2 Αυγούστου 1909) όπου διαδραματίστηκαν βίαιες συγκρούσεις μεταξύ κράτους και εργατικής τάξης στη Βαρκελώνη και άλλες πόλεις της Καταλονίας, στην οποία έπαιξαν σημαντικό ρόλο οι αναρχικοί, οι σοσιαλιστές και οι δημοκρατικοί. Στον επίλογο των συγκρούσεων υπήρχαν 8 νεκροί και 124 τραυματίες μπάτσοι. Από τους διαδηλωτές 104–150 δολοφονήθηκαν. Περισσότερα από 1,700 άτομα δικάστηκαν σε στρατιωτικά δικαστήρια για «ένοπλη επανάσταση». 5 καταδικάστηκαν σε θάνατο και εκτελέστηκαν, ανάμεσά τους και ο Francisco Ferrer, ιδρυτής του Escuela Moderna, 59 καταδικάστηκαν σε ισόβια.)

Έργα του Anselmo Lorenzo

- Out of politics (1886)
- Accracy or Republic (1886)
- Biography of Pedro Kropotkin (1893)
- Orthographic synopsis of Spanish typography. Rules for the use of dubious letters and accents. Barcelona, Tip. The Academic, Serra Hermanos and Russell, 1900.
- Libertarian criterion (1903)
- Free way. The worker. His emancipating ideal. Political and economic deviations. Prologue by J. Mir and Mir and preface by Tarrida del Màrmol. Barcelona: Ed. F. Granada y Cía. Barcelona, 1905
- The town (libertarian study) Valencia: F. Sempere and Compañía Editores, s. to. (preface to Kropotkin of October 1907).
- Solidarity (1909)
- The Triumphant Anarchy (1911)
- Against Ignorance (1913)
- The militant proletariat, 2 vols. (1901, vol 1-1923, vol.2). Very reprinted.
- The Barcelona Syndicalism: Editorial "Tierra y Libertad," ca. 1930s.
- The Banquet of life. (With a Biographical Sketch of Anselmo Lorenzo by Manel Aisa) Barcelona: Ed. Sintra, 2006.

Μεταφράσεις:

- Eliseo Reclus, Man and the Earth, Barcelona: Casa Editorial Maucci, 1906, 6 vols.
- Pedro Kropotkin, The great revolution 1789-1793. Barcelona: Publications of the Modern School, 1909, 2 vols.

«Ζητήσαμε μείωση των ωρών εργασίας, επειδή χρειαζόμαστε ελευθερία να σκεφτόμαστε, να μελετάμε, να επεξεργαζόμαστε τις ευθύνες μας. Έχουμε πάρει πίσω τον χρόνο που οι εκμεταλλευτές μας, μας κλέβουν και οφείλουμε να τον αφιερώσουμε στα ηθικά μας συμφέροντα. Η μείωση του χρόνου εργασίας δεν σημαίνει αδράνεια.»

Πηγές: lescenobitestranguilles.fr , cgtmurcia.org, alchetron.com

Μετάφραση: Αναρχική Συλλογικότητα m(A)nifesto